

Phẩm 30: HUỐNG VỀ CÂY BỒ-ĐỀ (Phần 1)

Khi Bồ-tát dùng thức ăn thô là chỉ muốn cơ thể phục hồi một ít khí lực, trong thời gian này nàng Thiện Sinh là con gái chủ thôn nọ, từ khi gặp Bồ-tát cho đến nay, vì cầu nguyện cho Bồ-tát, nên ngày ngày nàng bố thí thức ăn chín vào bình bát cho những ai khát thực. Vào buổi sáng, nếu thấy ai khát thực là Sa-môn hay Bà-la-môn đến khát thực thức ăn chín và bình bát, nàng ta đều bố thí, với tâm nghĩ miệng nguyện thế này: “Nhờ việc bố thí thức ăn này, có bao nhiêu công đức đều hồi hướng về Thái tử họ Thích tu khổ hạnh, nguyện Ngài sớm thành tựu các thần thông, nguyện Ngài mau thành tựu diệu quả Bồ-đề, nguyện bậc khổ hạnh được như tâm nguyện, tất cả đều được đầy đủ viên mãn.” Nàng bố thí thức ăn và bình bát như vậy trải qua sáu năm.

Khi Bồ-tát đã mãn sáu năm, vào mùa xuân, ngày mười sáu tháng hai, trong tâm tự nghĩ thế này: “Ta chẳng nên ăn những thức ăn như vậy để thành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Ta không biết nhờ ai tìm thức ăn thơm ngon? Ai là người có thể cho Ta thức ăn như vậy, để Ta ăn rồi chứng đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác?” Khi Bồ-tát suy nghĩ như vậy, thì ngay lúc đó có một Thiên tử biết được tâm niệm của Ngài, liền đến nhà nàng Thiện Sinh chủ thôn nọ, bảo:

–Này nàng Thiện Sinh, người nếu biết đến lúc Bồ-tát đang muốn dùng thức ăn mỹ vị, Bồ-tát đang cầu thức ăn vô thượng mỹ vị, Ngài dùng thức ăn mỹ vị như vậy để rồi sau đó chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Nay nàng nên nấu cháo sữa đủ mười sáu phần diệu hảo.

Sau khi nàng Thiện Sinh chủ thôn nọ nghe chư Thiên mách bảo như vậy, vui mừng hơn hở khắp cả thân, không thể tự chế, vội vã cho dồn một ngàn con bò sữa để vắt lấy sữa, rồi đem sữa này cho năm trăm con bò khác uống. Lại ngày sau vắt lấy sữa năm trăm con bò sữa này đem cho hai trăm năm mươi con bò sữa khác uống, lại ngày sau vắt lấy sữa hai trăm năm mươi con bò sữa này đem cho một trăm hai mươi lăm con bò sữa khác uống; ngày sau đó vắt lấy sữa một trăm hai mươi lăm con bò sữa này đem cho sáu mươi con bò khác uống; ngày sau vắt lấy sữa sáu mươi con bò sữa này đem cho ba mươi con bò khác uống; ngày sau vắt lấy sữa ba mươi con bò sữa này, đem cho mười lăm con bò khác uống; ngày cuối cùng vắt lấy sữa mười lăm con bò sữa này, đem trộn với một phần cháo gạo ngon trong sạch, rồi vì Bồ-tát nấu cháo sữa này.

Trong khi nàng nấu cháo sữa, thấy nổi cháo hiện ra hiện tượng lạ: Hoặc hiện ra bình hoa nở, hoặc hiện ra dòng nước sâu thăm với năng lực, hoặc hiện lên chữ Vạn (卐), hoặc hiện bánh xe năng lực ngàn tăm, hoặc lại hiện hình trâu chúa, hoặc hiện Tượng vương hay Long vương, hoặc hiện hình con cá, hoặc có khi lại hiện hình đại trượng phu, hoặc lại hiện hình Đế Thích, hoặc có khi hiện hình đại Đại Phạm vương, hoặc cháo sữa sôi phun lên cao bằng nửa cây Đa-la trong giây lát rồi hạ xuống, hoặc cháo sữa phun lên cao bằng một cây Đa-la rồi hạ xuống, hoặc cháo sữa phun lên cao bằng một đại trượng phu rồi hạ xuống trong nổi cháo, hoàn toàn không có một giọt nào rơi bên ngoài cả.

Đang khi nấu sữa, có một vị toán số tướng sư đại tài đến chỗ này, thấy cháo sữa xuất hiện các hiện tượng như vậy, quán sát kỹ lưỡng rồi bảo:

–Hy hữu thay! Hy hữu thay! Vị nào ăn được cháo này chẳng bao lâu chứng được diệu được cam lộ!

Vào ngày hai mươi ba tháng hai, sáng sớm, Bồ-tát mặc y phục chỉnh tề, đi về hướng Ưu-lâu-tần-loa để khát thực, lần lần đến thôn Nan-đề-ca. Đến thôn kia rồi, Ngài

đứng yên lặng bên ngoài nhà Đại Bà-la-môn chủ thôn để cầu vật thực.

Lúc bấy giờ nàng Thiện Sinh con của chủ thôn, thấy Bồ-tát đứng yên lặng ngoài ngõ nhà mình, muốn khát thực. Thấy rồi, nàng lấy một bình bát bằng vàng đựng đầy cháo sữa hòa với mật, tự tay mình bưng bát cháo đầy đến trước mặt Bồ-tát. Đến nơi, nàng bạch Bồ-tát:

–Cúi xin Tôn giả thương xót nạp thọ bát cháo sữa hòa với mật này.

Khi Bồ-tát thấy cháo sữa hòa lẫn với mật, suy nghĩ thế này: “Ta đang được thuốc tốt chữa lành bệnh về thân, vậy Ta cần phải nỗ lực phát hạnh tinh tấn, sẽ chứng cam lộ và chánh pháp. Lại nữa, từ trước đến nay, Ta đã mất pháp thể và pháp hạnh, ngày nay Ta phải mở ra con đường đạo Ta đã phát thệ nguyện, phải hoàn thành ý nguyện này. Như Ta ngày nay đối với cháo sữa rất bố hòa với mật này, đúng lúc nhận lãnh để thọ dụng, rồi y theo pháp mà thọ thực. Ta phải vượt qua cảnh giới tử ma, phải chinh phục tử ma đó, vượt qua bờ giải thoát bên kia.”

Bồ-tát tư duy như thế rồi mới nhận cháo sữa, rồi hỏi nàng Thiện Sinh con chủ thôn:

–Thưa Thiện tử Tôn giả, sau khi Ta dùng hết cháo sữa, chiếc bình bát này trao lại cho ai?

Nàng Thiện Sinh đáp:

–Tôi xin cúng cho Tôn giả.

Bồ-tát lại nói:

–Ta không cần dùng vật như thế này.

Nàng Thiện Sinh nói:

–Sử dụng bằng cách nào tùy ý Nhân giả. Vì tôi từ trước đến giờ hề bố thí vật thực cho ai thì luôn luôn bố thí cả bình bát.

Khi Bồ-tát nhận vật thực rồi, từ xứ Ưu-lâu-tần-loa chánh niệm ra về, ung dung lần lần hưởng về bờ sông Ni-liên. Đến nơi, Ngài đặt bình bát vào chỗ sạch sẽ, rồi cởi y phục xuống sông tắm rửa giải sức nóng trong người. Trong khi Ngài đang tắm rửa thân thể, ở trên hư không chư Thiên dùng các loại bột hương thơm vi diệu hòa lẫn với nước mưa tuôn xuống trên mặt sông.

Lúc bấy giờ, trên mặt sông Ni-liên tràn ngập bột hương thơm xen lẫn với các loại hoa tạo thành dòng. Bồ-tát tắm xong rồi lấy chiếc ca-sa ở trong nước giặt giũ, vắt phơi khô khan rồi đắp lên thân. Ngài muốn sang qua bờ sông bên kia, nhưng sóng và dòng nước chảy quá mạnh, mà thân thể lại ốm yếu không thể lội được, vả lại trong sáu năm siêng tu khổ hạnh, sức yếu đuối không tài nào qua bên kia được.

Khi ấy bên bờ sông có một đại thọ tên là Át-thùy-na (*nhà Tùy dịch là Kim giả*), vị thần ở cây này là Kha-câu-bà (*nhà Tùy dịch là Tiểu Phong*), lúc đó Thọ thần dùng râu chuối anh lạc đeo nơi tay để dìu Bồ-tát, khi ấy Bồ-tát nắm tay Thọ thần mà qua được bờ bên kia.

Nước hương thơm Bồ-tát tắm trên sông, tất cả chư Thiên đều múc lấy mang về cung điện, dùng nước công đức cát tường này rưới lên cung điện của mình.

Thuở ấy vị chủ sông Ni-liên-thiên có một Long nữ, tên là Ni-liên-trà-da (*nhà Tùy dịch là Bất Quả*), từ dưới đất vọt lên tay cầm bảo tọa hết sức tốt đẹp dâng cho Bồ-tát. Bồ-tát thọ nhận rồi, an tọa trên đó, an tọa xong Ngài lấy cháo sữa do nàng Thiện Sinh con gái chủ thôn nọ cúng. Ngài vừa ăn no thì cháo cũng vừa hết.

Sau khi Bồ-tát ăn cháo sữa vào, do sức phước báo nhân duyên bố thí đời trước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

huân tập, cho nên thân thể hồi phục đoạn chánh dễ thương, các tướng hảo đầy đủ như cũ không có khuyết giảm.

Bồ-tát dùng cháo sữa xong rồi, ném bát vàng xuống dòng sông. Lúc đó Hải Long vương rất vui mừng cho là việc quá hy hữu, vì Bồ-tát khó xuất hiện ở đời, nên nhặt lấy bát vàng này, định đem về thờ nơi cung điện mình. Khi ấy chúa trời Thích Đề-hoàn Nhân hóa thành chim cánh vàng mổ bằng ngọc kim cương, đoạt lấy bát vàng từ nơi tay Hải Long vương, bay hướng về cõi trời Đao-lợi Ba mươi ba, tự mình luôn luôn thờ cúng. Thuở ấy chư Thiên cõi trời Ba mươi ba lập ngày hội đặt tên là lễ cúng dường Bát vàng Bồ-tát, từ đó đến ngày nay không gián đoạn.

Khi Bồ-tát dùng cháo xong, đứng dậy, ung dung đi hướng về cây Bồ-đề. Long nữ thu cát bảo tọa, đem về cung của mình để thờ cúng.

Có kệ:

*Bồ-tát như pháp dùng cháo sữa
Cô gái Thiện Sinh dâng thượng vị
Dùng xong hoan hỷ đến cội cây
Rồi đây nhất định chứng Bồ-đề.*

